

(CO₂-kvoter)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Energi E2 A/S af 18. januar 2005 over
AFGØRELSE FRA Energistyrelsen af 21. december 2004
OM godkendelse af overvågningsplan for CO₂-udledning fra Amagerværket

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

NÆVNETS Formand, dommer Poul Egan
SAMMEN- Næstformand, professor, dr.polit Chr. Hjorth-Andersen
SÆTNING Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen
I SAGEN Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

NÆVNETS Vilkåret i Energistyrelsens afgørelse af 21. december
AFGØRELSE 2004 om, at oxidationsfaktoren skal bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium, ophæves.

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved klage af 18. januar 2005 fra Energi E2 A/S over Energistyrelsens afgørelse af 21. december 2004, hvorved styrelsen godkendte en overvågningsplan for udledning af CO₂. I afgørelsen fastsatte Energistyrelsen blandt andet det påklagede vilkår om, at oxidationsfaktoren skal bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium. Der blev dog givet dispensation for kravet frem til 31. december 2007.

Den påklagede afgørelse

Fra Energistyrelsens afgørelse af 21. december 2004 citeres:

"Godkendelse af overvågningsplan for udledning af CO₂

De har indsendt en overvågningsplan for produktionsenheden Amagerværket, P-nr.:1003253755 til godkendelse af Energistyrelsen, i medfør af Lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂-kvoter (kvoteloven).

Overvågningsplan for Amagerværket, P-nr: 1003253755 af 15. december 2005 kan godkendes af Energistyrelsen med følgende vilkår:

[...]

Vilkår for akkrediterede kontrolmålinger for flyve- og bundaske i forbindelse med bestemmelse af oxidationsfaktoren for kul

Det er en betingelse for godkendelse af overvågningsplanen at oxidationsfaktoren bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium. Der dispenseres indtil 31. december 2007, for så vidt angår kravet om, at oxidationsfaktor bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium, da opfyldelsen af kravet ventes at medføre urimeligt høje omkostninger i forhold til reduktionen af usikkerhed i opgørelsen.

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Det er et vilkår for denne dispensation, at der hver måned udtages en repræsentativ kontrolprøve af bundaske (slagge) i overensstemmelse med anerkendt prøveudtagningsstandard. Oxidationsfaktoren for denne kontrolprøve skal derefter bestemmes på et EN ISO17025 akkrediteret laboratorium.

Side 2 af 14

Det er et vilkår for denne dispensation, at der hver uge udtages en repræsentativ kontrolprøve af flyveaske i overensstemmelse med anerkendt prøveudtagningsstandard. Oxidationsfaktoren for ugeprøverne skal bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium.

Hvis forudsætningerne for dispensationen ændres væsentligt i dispensationsperioden, skal driftsleder udarbejde en ny overvågningsplan, som skal indsendes til Energistyrelsens godkendelse. Energistyrelsen kan ligeledes i sådanne situationer stille krav om, at driftsleder inden rimelig frist indsender en ny overvågningsplan til godkendelse. I Energistyrelsens godkendelse fastsættes tidspunkt for hvørfvågningsplanens ikrafttræden.

Klagen til Energiklagenævnet

Ved brev af 18. januar 2005 klagede Energi E2 A/S over Energistyrelsens afgørelse af 21. december 2004. Af klagen fremgår det:

”[...]

Klage over godkendelser af overvågningsplaner

1.

Der klages over vilkår for akkrediterede kontrolmålinger for flyve- og bundaske i forbindelse med beregning og fastsættelse af

oxidationsfaktoren for kul. Klagen omfatter følgende produktionsenheder:

Amagerværket, P-nr.: 1003253755

[....]

Generelt er kravet om akkreditering af de tilgrundliggende data til beregning af oxidationsfaktoren ikke hensigtsmæssig. For det første har oxidationsfaktoren kun begrænset betydning i forhold til beregningen af CO₂-udledningen. Umiddelbart vil den maksimale usikkerhed være i størrelsesordenen 0,5 %. For det andet vil bestemmelsen af oxidationsfaktoren omfatte mange analyser. Det fælles formål om at opnå større nøjagtighed på en omkostningseffektiv måde sikres ikke ved akkreditering af disse mange analyser til bestemmelse af oxidationsfaktoren. Tværtimod flyttes fokus fra området, hvor der kunne være et større potentiale for at øge nøjagtigheden.

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 3 af 14

I vilkåret fra Energistyrelsen opstilles indledningsvist som betingelse for godkendelse af overvågningsplanerne, at oxidationsfaktoren bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium, og efterfølgende dispenseres der for kravet frem til 31. december 2007.

ENERGI E2 anser det ikke for hensigtsmæssigt, at oxidationsfaktoren forlanges bestemt på et akkrediteret laboratorium. Det er beskrevet i overvågningsplanerne, hvordan oxidationsfaktoren beregnes. Beregningen foretages bl.a. på baggrund af data bestemt på et akkrediteret laboratorium, men der indgår også en række faktorer i beregningen, som intet har med akkrediterede laboratorier at gøre. Uanset dispensationen fra vilkåret, anses dette krav for unødvendigt og uhensigtsmæssigt.

Grundlaget for beregningen af en oxidationsfaktor er restkulstofindholdet i flyve- og bundasken. Disse analyser af restkulstofindholdet vil foregå på et akkrediteret laboratorium jf. beskrivelse i overvågningsplanerne. I det omfang "oxidationsfaktoren" erstattes af "kulstofindholdet" har vi ingen yderligere bemærkninger til denne del af vilkåret.

I vilkåret stilles der også krav om anvendelse af en anerkendt prøveudtagningsstandard til udtag af flyve- og bundaske. Vi har ikke kendskab til, at der findes en sådan standard, og derfor finder vi kravet noget overraskende. Indtil videre foretages prøveudtagningen i overensstemmelse med beskrivelsen i EU kom-

missionens beslutning af 29/01/2004 om retningslinier for
overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner.

[...]"

Energistyrelsens bemærkninger til klagen

Den 4. marts 2005 fremkom Energistyrelsen med følgende bemærkninger til klagen af 18. januar 2005:

"[...]

Energistyrelsen bemærker følgende:

1. Sagens oplysning

Energistyrelsen har igennem hele beslutningsprocessen inden den endelige afgørelse 21. december 2004 været i tæt dialog med Energi E2 A/S. Som det ses af sagsakterne har der været betydelig afklarende korrespondance mellem Energi E2 A/S og Energistyrelsen vedrørende de enkelte produktionsenheder. Den 10. november blev der afholdt møde mellem Energi E2 A/S og Energistyrelsen omkring udeståender vedrørende overvågningsplanerne, herunder blev vilkårene for måling af oxidationsfaktoren drøftet. Endelig er Energi E2 A/S den 22. december 2004 per mail opfordret til at vende tilbage til Energistyrelsen, hvis der var forhold i afgørelserne de gerne ville have forklaret eller uddybet. Energi E2 A/S har d.d. ikke reageret på opfordringen.

2. Energi E2 A/S's klage over vilkår for akkrediterede kontrolmålinger for flyve- og bundaske i forbindelse med bestemmelse af oxidationsfaktoren for kul (J.nr.: 531-9, 531-11, 531-14, 531-15)

Energistyrelsen har i sin afgørelse fulgt EU's retningslinier for overvågning og rapportering af drivhusgasser i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (DA). På side 37, afsnit 8, i retningslinierne står der at: "Det laboratorium, som anvendes til at bestemme oxidationsfaktoren eller de tilgrundliggende data, skal være akkrediteret i overensstemmelse med En ISO 17025 ("General requirements for the competence of testing and calibration laboratories")". Flyve- og bundaske er tilgrundliggende data for bestemmelse af oxidationsfaktoren, og på den baggrund anser Energistyrelsen det påklagede vilkår, som værende i overensstemmelse med EU's retningslinier.

Angående Energi E2 A/S's kommentar til vilkåret om anvendelse af en anerkendt prøveudtagningsstandard til udtag af flyve- og bundaske, skal det bemærkes, at der fra Energistyrelsens side i

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 4 af 14

vilkåret alene refereres til, at prøveudtagningen skal foregå ved hjælp af en af industrien anerkendt standardiseret metode. I forlængelse af det er det derfor acceptabelt, hvis Energi E2 A/S foretager prøveudtagning i overensstemmelse med industriens generelt accepterede bedste praksis for repræsentativ prøveudtagning, så længe Energi E2 A/S efter anmodning kan dokumentere, at de udledte oxidationsfaktorer er repræsentative og objektive.
[...]"

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 5 af 14

Yderligere bemærkninger fra Energi E2

I brev af 6. april 2005 er Energi E2 A/S enig med Energistyrelsen forståelse af EU's retningslinier for overvågning og rapportering af drivhusgasser. Selskabet specificerer, at det med hensyn til flyve- og bundaske er kulstofindholdet i disse mineralprodukter, der betragtes som tilgrundliggende data for bestemmelsen af oxidationsfaktoren. Endvidere påpeger Energi E2 A/S, at kravet om akkreditering af de tilgrundliggende data til beregning af oxidationsfaktoren koncentrerer fokus og ressourcer på et område, der kun har begrænset betydning.

Supplerende oplysninger

Fra Energi E2 A/S's overvågningsplan for Amagerværket af 15. december 2004 fremgår det af punkt 5.2, 5.4, 5.8:

"[...]

5. 2. Liste over brændsels- og materialestrømme

På Amagerværket anvendes følgende brændsler:

Kul

Fuelolie

Halmpiller

I forbindelse med afsvovlingsprocessen anvendes kalk (CaCO_2)

[...]

5.4 Beskrivelse af opgørelsesmetode

Opgørelse af CO_2 emissionen foretages på baggrund af beregninger efter formlerne angivet i retningslinierne for overvågning og rapportering af CO_2

5.4.1 Forbrændingsemissioner

Forbrændingsemissioner beregnes efter udtrykket:

$\text{CO}_2 \text{ emission (t)} = \text{aktivitetsdata (TJ)} * \text{emissionsfaktor (t CO}_2/\text{TJ)} * \text{oxidationsfaktor (\%)}$

Hvor:

Aktivitetsdata udtrykkes som nettoenergiindholdet (TJ) i det brændsel, der forbruges i løbet af rapporteringsperioden. Energiindholdet i brændselsforbruget skal beregnes vha. følgende formel:

Det generelle beregningsudtryk for CO₂-udledningen ved forbrænding af kul er angivet nedenfor:

$$\text{CO}_2 \text{ emission (t)} = \text{Forbrugt brændsel (t)} * \text{brændslets C-indhold (\%)} * 3,667 \text{ (t CO}_2\text{/t C)} * \text{oxidationsfaktor (\%)}$$

I ovenstående udtryk indgår brændværdien ikke, men brændværdien benyttes ved beregning af brændselsforbruget (aktivitetsdata) i TJ, og denne værdi opgives som en memorandumpost, hvorved rapporteringsforpligtelsen opfyldes.

Der foretages ikke beregning af CO₂ emission fra biomassefyring. Mængden af anvendt biomasse opgives som memorandumpost.

[...]

5.8 Oxidationsfaktorer

For fuelolie anvendes den i metodetrin 1 oplyste standardfaktor på 0,995.

For kul beregnes oxidationsfaktoren på baggrund af analyser af andelen af uforbrændt kulstof i flyve- og bundaske samt analyse af aske- og vandindhold i kul. Yderligere er det nødvendigt med et kendskab til fordelingen mellem henholdsvis mængden af produceret flyveaske og mængden af produceret bundaske.

5.8.1 Aske- og vandindhold i kul

Analyse af askeindhold i kul udføres i henhold til ISO 1171, og vandindhold i kul foretages efter ISO 589. Analyser af aske- og vandindhold i kul foretages på akkrediteret laboratorium i overensstemmelse med EN ISO 17025.

5.8.2 Restkulstofindhold i flyveaske

Kulstofindholdet i flyveaske er en væsentlig driftsparameter, der overvåges på døgnbasis ved 6 målinger i døgnet på procesprøver. Målingerne udføres i henhold til instruktioner i kvalitetshåndbog for produktcertificering af flyveasken. Analyserne udføres som ikke akkrediterede analyser.

For én af de ugentlige procesanalyser foretages en parallelanalyse vha. en akkrediteret kulstofanalyse i overensstemmelse med EN ISO 17025. Analysen udføres i henhold til ISO/TS 12902.

Hvis der i perioden 2005-7 viser sig væsentlige afvigelser mellem akkrediterede parallelanalyser og procesanalyser foretages

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 7 af 14

umiddelbare korrigerende og forebyggende handlinger, og metoden kan tages op til revision i forbindelse med perioden 2008-12.

På baggrund af procesanalyserne på døgnbasis beregnes en månedsværdi, der indgår i den månedlige driftsrapportering.

5.8.3 Restkulstofindhold i bundaske

Med hensyn til bundasken udtages en repræsentativ prøve af den producerede mængde bundaske dagligt fra blok 1 og blok 3. Denne daglige prøve fra hver blok sammenstikkes til en månedsprøve.

Månedsprøverne analyseres enten vha. glødetabsbestemmelse i henhold til ISO 1171 eller vha. kulstofbestemmelse i henhold til ISO/TS 12902. Analysen foretages akkrediteret i overensstemmelse med EN ISO 17025 og månedsværdien indgår i den månedlige driftsrapportering.

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 8 af 14

5.8.4 Mængderne af flyve- og bundaske

Mængderne af flyve- og bundaske er baseret på en årsopgørelse. Da der i forbindelse med den månedlige driftsrapportering og til prognosen skal bestemmes en månedsværdi er man nødsaget til i første omgang at benyttet en historisk værdi for fordelingen mellem den producerede mængde flyve- og bundaske. Ved udgangen af året kan de aktuelle mængder af produceret flyve- og bundaske bestemmes, og den præcise fordeling beregnes med tilbagevirkende kraft for de foregående måneder.

Mængderne af produceret flyve- og bundaske bestemmes som den afsatte mængde korrigeret for lageropgørelsen primo og ultimo året. En del af flyveasken befugtes, mens al bundasken typisk befugtes. For flyveaske regnes der med, at befugtningen øger vægten med 18 %, og for bundaske regnes der med, at befugtningen øger vægten med 20 %. Ved opgørelsen af de producerede mængder af flyve- og bundaske tages der højde for dette vandindhold, der fratrækkes mængderne ved beregning af forholdet mellem flyve- og bundaske. Opgørelsen af de producerede mængder af flyve- og bundaske foretages på værksniveau.

[...]"

Ved e-post af 16. maj 2006 oplyste Energistyrelsen, at styrelsen i januar 2006 havde ændret vilkåret vedrørende akkrediterede kontrolmålinger for flyve- og bundaske i forbindelse med bestemmelse af oxidationsfaktoren for kul i overvågningsplanen for Amagerværket, Asnæsværket, Avedøreværket samt

Stignæsværket. Energistyrelsen efterkom Energi E2's ønske, således at "oxidationsfaktor" ændres til "kulstofindhold".

Retsgrundlaget

Af Lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂-kvoter (kvoteloven) med senere ændringer fremgår det:

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 9 af 14

”§ 9. En produktionsenhed, som er omfattet af loven, må kun udlede CO₂, såfremt økonomi- og erhvervsministeren har meddelt produktionsenhedens driftsleder tilladelse hertil. Driftsledere for produktionsenheder, som er sat i drift inden den 31. marts 2004, skal indgive ansøgning om tilladelse til udledning af CO₂ på et af ministeren anvist ansøgningsskema senest den 15. august 2004. Ansøgninger modtaget efter denne dato vil ikke blive taget i betragtning ved uddeling af kvoter efter bestemmelserne i §§ 17 og 18 for 1. periode, fra 2005 til 2008.

Stk. 1 [...]

Stk. 5. Ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde følgende:

.....

3) En plan, der redegør for, hvordan driftslederen vil overvåge udledningen af CO₂, jf. § 28, stk. 3 og 4.”

§ 28. Driftslederen er forpligtet til løbende at overvåge CO₂-udledningen fra produktionsenheder, som denne er ansvarlig for. Udledningen kan enten beregnes eller måles.

Stk. 2. Overvågningen skal ske i overensstemmelse med en plan herfor, som er godkendt af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 3. [...]

Stk. 4. I godkendelsen af overvågningsplanen efter stk. 2 kan der stilles vilkår, som er begrundet i produktionsenhedens særlige forhold.

Fra Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF artikel 14 citeres:

”

Artikel 14

Retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner

1. Efter proceduren i artikel 23, stk. 2, vedtager Kommissionen senest den 30. september 2003 retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteterne i bilag I af de drivhusgasser, der er anført for de pågældende aktiviteter. Retningslinjerne baseres på principperne for overvågning og rapportering i bilag IV.

2. Medlemsstaterne sørger for, at emissionerne overvåges i overensstemmelse med retningslinjerne.

3. Medlemsstaterne sørger for, at hver driftsleder for et anlæg til den kompetente myndighed rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med retningslinjerne.”

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 10 af 14

Af Europa-kommissionens beslutning nr. 156 om retningslinjer for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 29. januar 2004:

”Artikel 1

De i artikel 14 i direktiv 2003/87/EF omhandlede retningslinjer for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner fra aktiviteterne i samme direktivs bilag I er opstillet i bilagene til denne beslutning. Retningslinjerne bygger på principperne i nævnte direktivs bilag IV.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

Generelle retningslinjer

1. INDLEDNING

Dette bilag indeholder de generelle retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner fra de aktiviteter, der anføres i bilag I til direktiv 2003/87/EF, herefter »direktivet«. Det drejer sig om emissioner af drivhusgasser, som er specificeret i relation til disse aktiviteter. I bilag II-XI findes yderligere retningslinjer for aktivitetsspecifikke udledninger.

[...]

3. PRINCIPPER FOR OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

[....]

Omkostningseffektivitet. Ved valg af overvågningsmetoder skal de forbedringer, der opnås gennem øget nøjagtighed, afvejes med de ekstra omkostninger. Ved overvågning og rapportering af emissi-

oner skal der således stræbes efter den højest mulige detaljeringsgrad, medmindre dette er teknisk umuligt eller medfører urimeligt høje omkostninger. Selve overvågningsmetoden skal omfatte beskrivelser, hvor driftslederen får en enkel og logisk vejledning, hvor overlapning undgås, og hvor der tages hensyn til de eksisterende systemer ved anlægget.

[...]

10. BESTEMMELSE AF AKTIVITETSSPECIFIKKE DATA OG FAKTORER

[...]

10.2. **Bestemmelse af aktivitetsspecifikke oxidationsfaktorer**

Den procedure, som anvendes til at bestemme den aktivitetsspecifikke oxidationsfaktor for en bestemt brændselstype og et bestemt anlæg, herunder prøvetagningsproceduren, skal aftales med den kompetente myndighed forud for den rapporteringsperiode, som den vil blive anvendt i.

De procedurer, som anvendes til at bestemme repræsentative aktivitetsspecifikke oxidationsfaktorer (f.eks. undersøgelse af kulstofindholdet i sod, aske, spildevand og andre affaldsmaterialer eller biprodukter) for en bestemt aktivitet, skal baseres på relevante CEN-standarder, så snart disse er tilgængelige. Hvis CEN-standarderne ikke er tilgængelige, gælder ISO-standarderne eller de nationale standarder. Hvis der ikke findes gældende standarder, skal procedurerne så vidt muligt gennemføres i overensstemmelse med udkast til standarder eller industriens retningslinjer for bedste praksis.

Det laboratorium, som anvendes til at bestemme oxidationsfaktoren eller de tilgrundliggende data, skal være akkrediteret i overensstemmelse med EN ISO 17025 (»General requirements for the competence of testing and calibration laboratories«).

Ved bestemmelse af aktivitetsspecifikke oxidationsfaktorer fra materialepartier skal generelt accepteret praksis for repræsentativ prøvetagning anvendes. Driftslederen skal fremlægge bevis på, at de udledte oxidationsfaktorer er repræsentative og objektive.

Komplet dokumentation af de procedurer, som organisationen har anvendt til at bestemme oxidationsfaktoren, skal sammen

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 11 af 14

med samtlige resultater opbevares og stilles til rådighed for den eller de personer, som verificerer emissionsrapporten.

[...]

BILAG II

Retningslinjer for forbrændingsemissioner fra aktiviteter som anført i bilag I til direktivet

1. AFGRÆNSNING OG FULDSTÆNDIGHED

De aktivitetsspecifikke retningslinjer i dette bilag skal anvendes til at overvåge drivhusgasemissioner fra fyringsanlæg med en samlet indfyret effekt på mere end 20 MW (undtagen anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald) som anført i bilag I til direktivet og til at overvåge forbrændingsemissioner fra andre aktiviteter som anført i bilag I til direktivet, i det omfang der refereres til dem i bilag III til XI til disse retningslinjer.

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 12 af 14

Overvågningen af drivhusgasemissioner fra forbrændingsprocesser skal både omfatte emissionerne fra forbrænding af alle brændsler ved anlægget og emissionerne fra vaskeprocesser til fjernelse af f.eks. SO₂. Emissioner fra forbrændingsmotorer til transportformål skal ikke overvåges og rapporteres. Alle drivhusgasemissioner fra forbrænding af brændsler ved et anlæg skal tilskrives dette anlæg, uanset om der »eksporteres« varme eller el til andre anlæg. Emissioner i tilknytning til frembringelse af varme eller el, som »importeres« fra andre anlæg, skal ikke tilskrives det anlæg, som modtager den.

[...]

2.1. **Beregning af CO₂-emissioner**

2.1.1. Forbrændingsemissioner

2.1.1.1. Generelle forbrændingsaktiviteter

CO₂-emissioner fra forbrændingskilder skal beregnes ved at gange energiindholdet i hvert enkelt anvendt brændsel med en emissionsfaktor og en oxidationsfaktor. For hvert brændsel skal følgende beregning foretages for hver aktivitet:

CO₂-emissioner = aktivitetsdata * emissionsfaktor * oxidationsfaktor

[...]

c) Oxidationsfaktor

Metodetrin 1

Der antages en referenceoxidationsværdi på 0,99 (svarende til omdannelse af 99 % af kulstoffet til CO₂) for alle faste brændsler. Denne værdi udgør 0,995 for alle øvrige brændsler.

Metodetrin 2

Hvad angår faste brændsler, udledes de aktivitetsspecifikke faktorer af driftslederen på grundlag af kulstofindholdet i aske, spildevand og andet affald samt biprodukter og andre ikke helt oxiderede kulstofemissioner i henhold til bestemmelserne i afsnit 10 i bilag I.
[...]"

Energiklagenævnets bemærkninger

Energi E2 A/S klager over, at Energistyrelsen stiller vilkår om, at oxidationsfaktoren skal bestemmes på en EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium. Det fremgår af overvågningsplanen, at selskabet selv ønsker at beregne oxidationsfaktoren på baggrund af de akkrediterede data for restkulstofindholdet i flyve- og bundasken.

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Side 13 af 14

Hertil anfører Energistyrelsen, at flyve- og bundaske er tilgrundliggende data for bestemmelsen af oxidationsfaktoren, hvorfor det påklagede vilkår er i overensstemmelse med EU's retningslinier.

Energiklagenævnet bemærker, at Energi E2 A/S og Energistyrelsen er enige om, at flyve- og bundaske er tilgrundliggende data for bestemmelse af oxidationsfaktoren.

Ifølge det i sagen oplyste får Energi E2 A/S bestemt de tilgrundliggende data for beregningen af oxidationsfaktoren på et akkrediteret laboratorium.

Europa-kommissionens beslutning nr. 156 om retningslinjer for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner fastsætter, at den valgte overvågningsmetode skal være omkostningseffektiv. Det vil sige, at de forbedringer, der opnås gennem nøjagtighed, skal afvejes med de ekstra omkostninger, der kan opstå.

Endvidere fremgår det af retningslinierne, at undersøgelse af sod, aske og spildevand kan være måder at bestemme oxidationsfaktoren på. Disse skal baseres på de relevante standarder. Det anføres ligeledes i retningslinierne, at det laboratorium, der anvendes til at bestemme oxidationsfaktoren eller de tilgrundliggende data, skal være ISO 17025 akkrediteret.

Det kan imidlertid ikke udledes af kommissionens retningslinier, at oxidationsfaktoren i det tilfælde, hvor de tilgrundliggende data bliver bestemt på et akkrediteret laboratorium, også skal beregnes på et akkrediteret laboratorium. Retningslinierne fastsætter alene, at oxidationsfaktoren *eller* tilgrundliggende data skal bestemmes på et akkrediteret laboratorium. Retningslini-

erne åbner således op for, at virksomheder selv kan beregne oxidationsfaktoren på grundlag af akkrediteret data for flyve- og bundaske.

Energistyrelsen har ikke overfor Energiklagenævnet anført nogen begrundelse for kravet om, at både oxidationsfaktoren og de tilgrundliggende data skal bestemmes på et akkrediteret laboratorium.

Efter det i sagen oplyste finder nævnet ikke, at der opnås en større nøjagtighed på en omkostningseffektiv måde ved at kræve, at både de til grundlæggende data og oxidationsfaktoren skal bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium. Hertil bemærker nævnet, at den af Energi E2 A/S fremsatte beregningsmetode for oxidationsfaktoren er i overensstemmelse med den i retningslinierne fastsatte beregningsmetode.

19. juni 2006

J.nr.: 531-9

Eksp.nr.: 25630

BSO-EKN

Vilkåret om, at oxidationsfaktoren skal beregnes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium, bør derfor ophæves.

Side 14 af 14

Energiklagenævnets afgørelse

Vilkåret i Energistyrelsens afgørelse af 21. december 2004 om, at oxidationsfaktoren skal bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium, ophæves.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 19. juni 2006.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 34, stk. 3 i lov om CO₂-kvoter, jf. lov nr. 493 af 9. juni 2004 med senere ændringer.

Sagen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til Energi E2 A/S og Energistyrelsen.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnformand

/ Birgitta Sander Olsen
Fuldmægtig